

КРАКІВСЬКІ ВІСТІ

Видання, виходить кожного дня, крім неділі і свят

<p>АДМІНІСТРАЦІЯ: Краків, Райхштрассе 34. Тел. 238-39</p> <p>РЕДАКЦІЯ: Краків, Ожешкової 7. — Тел. 104-81</p>	<p>„Krakauer Nachrichten“ — Tageszeitung.</p> <p>Administration; Reichsstrasse 34. Schriftleitung; Orzeszkowagasse 7.</p>	<p>ПЕРЕДПЛАТА в крає і за кордоном:</p> <p>місячно 6 зол. Курс 1 нім. марки = 2 зол., 5 чеських корон = 1 зол., 5 слов. кор. = 1 зол.</p>
---	--	--

Державний акт в столиці Німеччини

ПРОДОВЖЕННЯ ПРОТИКОМУНІСТИЧНОГО ПАКТУ НА ДАЛЬШИХ 5 ЛІТ.
ПРИСТУПЛЕННЯ 7 НОВИХ ДЕРЖАВ.
(НАДЗВИЧАЙНЕ ЗВІДОМЛЕННЯ)

БЕРЛІН. — У вівторок в 12.30 в полудне відбувся в салі послів нової канцлерської палати державний акт світово-політичного значіння, на якому заступники держав, що є членами протикомуністичного пакту, підписали протокол продовження часу важности договору про протикомуністичний інтернаціонал. Заступники Болгарії, Данії, Фінляндії, Хорватії, Румунії і Словаччини подали в урочистій спосіб до відома приступлення тих країв до цього пакту, зверненого проти світового ворога, яким є большевизм.

В імені Фірера і уряду Німеччини відкрив міністр закорд. справ фон Рібентроп державний акт словами привіту для представників держав, злучених в протикомуністичному пакті як також для представників європейських урядів, що прийняли запросини приступити до того пакту. Міністр закорд. справ фон Рібентроп зазначив, що співпраця об'єднаних в протикомуністичному пакті держав здала свій іспит у кожному напрямі та що уряди тих держав рішили продовжити договір, що в сьогоднішньому дні кінчиться,

на дальших 5 років і відповідно до передбаченої в договорі постанови візвати дальші держави до приступлення. Після цього відчитано протокол продовження.

В зв'язку з тим відбулося урочисте підписання протоколу міністром закорд. справ Німеччини фон Рібентропом, королівським міністром закордонних справ графом Чіаном, цісарсько-японським послом в Берліні ген. Ошімою, королівсько-мадярським президентом міністрів і міністром закордонних справ Бардошієм, послом Манджукуо Люї-І-Веном і еспанським міністром закорд. справ Сунером.

В імені своїх урядів зложили заступники об'єднаних в протикомуністичному пакті народів заяви, в яких висловилися рішучо воля знищення большевицького ворога світу. В заявах зазначено, що боротьба з большевизмом є знаком духового підйому Європи і її вже існуючої і стало зростаючої єдності. Новий лад, який вийде з цього бою, відкриє для нашої частини світу щасливішу добу і запевнить грядучим поколінням життя, лад і працю.

—o—

Нові великі успіхи німецьких підводних човнів

ГОЛОВНА КВАТИРА ВОЖДА, 26. 11. Головне Командування Німецьких Збройних Сил повідомляє:

Англійська флотія знову потерпіла в останніх днях великі втрати. Крім поданого у вчорашньому звідомленні ушкодження більшого англійського воєнного корабля летунською торпедою, вчора під Солюм

німецький човен під проводом капітана-лейтнанта фон Тізенгавзен заатакував інший англійський воєнний корабель і поціливі його важко торпедою. Крім цього інший підводний човен під проводом капітана-лейтнанта Мора затопив на Атлантику англійський кружляк типу Дрейгон.

—o—

Поважні успіхи на середньому відтинку східного фронту

ГОЛОВНА КВАТИРА ВОЖДА, 26. 11. Головне Командування Німецьких Збройних Сил повідомляє:

На середньому відтинку фронту наші вчорашні наступи довели до поважних територіальних успіхів. Два совітські воєнні човни наїхали на німецько-фінську міну заставу і після велетенських вибухів затонули.

В боротьбі проти Англії летунство вдень і вночі обкинуло важко-калібровими бомбами портові об'єкти та летовища на південному заході і на південному сході острова. Підчас успішної оборони одного конвою перед атакою англійських скорих човнів затонув один німецький стежний човен поцілений торпедою. Залога врятувалася.

В північній Африці протинаступ німецько-італійських військ мав дальші успіхи. Становища на фронті Солюму, без огляду на атаки, вдержано. Не вдалися й чергові спроби випадку в Тобруку.

Як уже подано у надзвичайному повідомленні, англійська флотія знову потер-

піла останніми днями великі втрати. Крім поданого у вчорашньому звідомленні ушкодження більшого воєнного англійського корабля летунською торпедою, вчора під Солюм німецький підводний човен під проводом капітана-лейтнанта фон Тізенгавзена заатакував інший воєнний англійський корабель і поцілила його важкою торпедою. Крім того підводний човен під проводом капітана-лейтнанта Мора, затопив на Атлантику англійський кружляк типу Дрейгон.

З поля бою під Москвою повідомляють, що є щораз більше совітських вояків, які переходять до німців. Щоби протидіяти цій кризі вважав уряд Сталіна за вказане проголосити ноту про жорстокості німецьких вояків у відношенні до совітських полонених. Німецька армія та зв'язані з нею союзом війська, що воюють, глядять з найглибшою погордою на такі фальшиві повідомлення, що мають замаскувати бестяльську поведінку большевицьких орд та піднести їх боеву мораль.

Нова Європа

Саме в п'яті роковини підписання першого протикомінтернівського договору відбулося в Берліні приступлення до нього нових сімох держав. Нові члени протикомінтернівського пакту — Болгарія, Китай, Данія, Фінляндія, Хорватія, Румунія та Словаччина — зв'язалися в тому історичному дні святою постановою: станути одним твердим муром проти тієї загрози міжнародних па-лів, що завзялися знищити світ.

Цей зїзд представників народів, що відбувся 25 ц. м. в Берліні, є найкращим виявом спільних бажань і зусиль дванадцяти держав об'єднаних для святої, великої справи. Це не наради покійної женецької Ліги з безконечними її засіданнями, комісіями, підкомісіями, вічним відкладуванням невирішених справ — це коротка, а тверда постанова: знищити большевизм.

Часи перед п'яти роками, коли Німеччина зв'язалася протикомінтернівським пактом з Японією, були періодом большевицького розгону в двері Європи.

Відомий Літвінов-Фінкельштайн ре-нався бундючно на фотелі женецької Ліги, навізував нитки політичних інтриг, підсилював своїми агентами революції, готовив комуністичні зриви. Большевицьке золото плило тоді за кордон, на ширення комуністичної зарази, на підпад Європи й світу.

А світ не здавав собі справи в чому річ. Т. зв. демократія та її виражені дипломати самі годували собі гадину за пазухою. Завдавалися із большевицькими представниками, поідписували з Совітами договори та союзи.

Большевики вміли грати велику гру і грали її добре. Забріханість, крутість — це ж був їх винахід і не лише для домашнього вжитку, але й на експорт. Ясно, що перед вели всіма Літвінов-Фінкельштайни. Вони ж, як жидки, мистці в тій ділянці; при тому їм помагало й світове жидівство. Вони вживали таких способів, які вели до наміченої мети. Хоча вже з початку большевицької революції не крилися зі своїм гаслом — завісити червоні прапори на вежах Берліна, Риму й Парижа, то вміли прикидатися і на невинних ягнятках. І були наївні, що їм вірили. Та не вірив їм ні Філер, ні большевики не вірили, що прислять увагу Німеччині. Вони здавали собі справу і з того, що єдина Німеччина може бути тим забором Європи. Тому зброїлися несамоовито і чигали, коли прийде час до виступу.

Але сподіваний час, — саме ця війна — став для них погромом. Вони готовились довго, але була приготована й Німеччина. Саме протикомінтернівський пакт був тим найбільшим, бо духовим приготуванням. Сьогодні всі побачили дійсність, яку розкрив німецький меч, протягнувши цей большевицький чирак: Європа і світ стояли перед загладом...

Останній історичний акт у Берліні — це вияв цього прозріння. Дванадцять держав об'єдналося у великому хрестоносному змагу проти комінтерну. Прозрівають засліплені народи — нова Європа в поході!

Подія світово-історичного значіння

ЕВРОПЕЙСЬКА ПРЕСА ПІД ВРАЖІННЯМ ЗІЗДУ В БЕРЛІНІ. — „ЕВРОПА — ОДИН СТАЛЕВИЙ ФРОНТ“. — ЕВРОПЕЙСЬКА ПОЛІТИЧНА ДЕМОНСТРАЦІЯ ПРОТИ БОЛЬШЕВИЗМУ.

БЕРЛІН. — Зїзд європейських державних мужів в Берліні, якого метою стала маніфестація світового антибольшевицького фронту, ціла європейська преса оцінює, як подію світово-історичного значіння.

Римська преса називає берлінський зїзд мобілізацією життєздатних сил континенту, які рішилися загородити дорогу наступові большевицького варварства, яке знайшло в демократіях по цьому і тому боці Атлантичного океану підтримку. „Попільо ді Рома“ зокрема підкреслює приступлення Фінляндії до протикомуністичного пакту.

Еспанська преса говорить про повну вражіння маніфестацію нової європейської єдності.

Мадярська преса вказує на конферен-

цію 12-ох держав, які признаються до нової Європи, як на найбільший успіх осі. — „Мадяршаг“ пише, що континент перший раз виявляє правдиве збірне обличчя в бою проти великої небезпеки большевизму.

Болгарський часопис „Зоря“ пише у заголовку: Берлінський державний акт представляє велику європейську політичну демонстрацію проти большевизму. Часопис „Утро“ зазначає, що цей акт творить передумовини для створення нового ладу в Європі.

Постанова Данії приступити до протикомуністичного пакту стоїть на першому місці міркувань копенгагської преси.

У Швеції зовсім зрозуміло викликає участь Фінляндії, а передусім Данії як скандинавської держави особливу сензацію.

З УКРАЇНИ

I. ШКІЛЬНИЦТВО.

В Києві 67 вселюдних загальних шкіл вже почало працю. Дітей у шкільному віці є понад 34 тисячі. Незадовго м. працю 24 гімназії — 10 для хлопців, 14 для дівчат. Вже тепер організується для кожної школи окрему кухню, де дітвора одержуватиме обіди та сніданки. Найбільші труднощі тепер зі шкільними підручниками. Учителство помагає собі так, що до- теперішні большевицькі підручники відпо- відно змінює. Тому велике завдання від- ривається тут перед Українським Видав- ництвом в Кракові, що є тепер самотнім видавництвом взагалі, яке може дати від- повідні підручники для народних шкіл. Під- ручники Українського Видавництва у Кра- кові цінують тут просто на вагу золота і за- раз же їх передрукують. Підручники ц- мають свою вартість хочаби в тому, щ- вони мовно відбігають від совітських в- чих повно москалізмів.

II. МУЗИЧНО-ДРАМАТИЧНА АКАДЕМІЯ.

Узявши за підставу київську мизичну консерваторію та театральну студію, ство- рено нове мистецько-навчальне заведення: Музично-драматичну Академію України імені М. Лисенка. Академія готуватиме до- свідчених музик, педагогів музики, компо- зиторів, концертмайстрів, хормайстрів, ди- ригентів, співаків, акторів, режисерів тощо. На президента Академії намічено О. М. Лисенка, сина відомого українського ком- позитора.

III. ТРАМВАЙНИЙ РУХ.

Большевики при своєму відступі намага- лися знищити всі трамваї і тролейбуси в Києві. Це вдалося їм тільки частинно, бо українці, що працювали в трамвайному тресті, вжили всіх заходів, щоб якнайбіль- ше трамваїв і тролейбусів залишилося ціли- ми. Тепер вже частину трамваїв відремон- товано і на найголовніших лініях відбува- ється нормальний трамваєвий рух. За кіль- ка тижнів у Києві їздитимуть всі трамваї. Треба зазначити, що в Києві з трамваями все було погано, бо доводилось чекати не- раз у черзі, більше години, щоб дістатися до вагону. Майже всі трамваї в дуже пога- ному стані. Ні одно мале містечко десь в Німеччині не має таких поганих трамвай- них-возів як столиця України. Зрештою те- явище зустрічається по всіх містах Сові- тського Союзу. Таксамо воно було з трам- вайним рухом навіть у самій Москві.

IV. СОЮЗ СПОЖИВЧИХ КООПЕРАТИВ.

У Києві організується на велику міру союз споживчих кооператив — Київсоюз. Під управу Київсоюзу перейдуть всі колиш-

ні райхарчторги, промторги, культторги тощо. В самому Києві буде до Київсоюзу належати 12 головних районних коопера- тив, що будуть обслуговувати населення даного району Києва. Зацікавлення насе- лення своєю кооперацією дуже велике, доказом чого може бути хоча би й те, що тільки в одному районі Києва за кілька днів населення склало в формі уділів по- над 200.000 карбованців. Традиція україн- ської кооперації в Україні славна і велика. Тепер Київсоюз хоче цю традицію відно- вити.

V. ЦУКРОВАРНИЦТВО.

Відомо, що в Україні було завжди дуже багато цукроварень — чи ненайбільше в цілій Європі. Щоб знову відповідно пове- сти виріб цукру, створено в Києві цукро- трест. В систему цієї організації мало б у- йти 15 цукроварень, з яких 9 зруйнова- ли большевики. Під сучасну пору може працювати тільки 6, а решту треба буде відремонтовувати.

VI. УКРАЇНСЬКИЙ ПРАВОПИС

При Інституті Мовознавства Укр- кої Академії Наук організували комі- представників Академії, відділу освіт- ласної та Міської Управи, представ- зидавництва і періодичних видань. має розглянути і вирішити в найближ- часі питання про державний україн- правопис. У цій ділянці нема тепер н- певної лінії, бо ніхто не знає, якого- Інського правопису притримуватися. мо, що большевики за час свого 23-літ- панування багато разів змінювали ук- ський правопис тому, щоб увести в цю- ву плутанину і щоб опісля впроваджу- все нові й нові російські слова. На ж- ця зараза поширилася була на Захід і- навіть свідомі люди заражувалися нею- здаючи собі справи з того, що діють- думку українських мовознавців най- вильнішим українським правописом- би ще правопис з часів Скрипника. На- кий випадок треба змагати, щоби від- якнайдалше від всяких москалізмів, тієї „совєтської“ мови.

VII. ВСЕУКРАЇНСЬКА ВЧИТЕЛЬСЬКА СПІЛКА.

У Києві зорганізували Всеукраїнську- чительську Спілку, яка має організува- охопити все учителство України. Голо- спілки вибрали професора Терпило, а- проведу учительської спілки ввійшли- фесори, що основували учительську- ку ще 1917 р. і за української держав- сти. Перед Всеукраїнською Учител- Спілкою превеликі завдання, бо сього- український учитель — це будівничий- вого українського життя. Завданням- ізького вчителя буде затерти сліди бо- лшевицької праці і відповідно переви- вати українську молодь. Учителство- країни добре розуміє ці свої завдання і- повідно підготовляється до них.

VIII. ЧЕРВОНИЙ ХРЕСТ.

У столиці України почав працю- зорганізований Український Черво- Хрест. Цю нову установу чекає дуже- ка праця, бо тепер є мільйони людей,- негайно потребують помочі. Українськ- Червоний Хрест вже почав свою діяльн- Юрій Таркович

Бої в північній Африці

ЗНИЩЕНА 22 АНГЛІЙСЬКА ПАНЦИРНА БРИГАДА. — ВЕЛИКІ ВТРАТИ В ЛЮДЯХ І В МАТЕРІАЛІ.

РИМ. — Головне Командування Італій- ської Армії подало 25. XI:

На полі бою в Мармаріці воєнні сили- сси також і вчора переводили завзяті бої. Біля Бір-ель-Гобі знищила дивізія „Аріє- ти“ і німецькі панцирні дивізії, як закін- чення окрилючого маневру, що почався 23. 11. 22 англійську панцирну бригаду. Взято- дальших вояків в полон. Триває очищува- ння місця бою, який засіяли англійські пан- цирні вози, що стоять без руху або зго- ріли.

В облозі Тобруку, де ворог пробував- при підтримці артилерії і летунської зброї- виломитися при помочі панцирних возів, нічого не змінилось. Знищено 12 панцирних- возів та зістрілено три літаки.

На фронті Солуму зустрінули наступи, які ворог перевозив при участі дивізій,- стягнених зі сходу, рішучу оборону ні- мецько-італійських військ. Треба підкрес- лити особливо знамениту поставу дивізії „Савоя“, яка завзято боролася і вдержа- ла головні становища.

Союзні летунські сили брали безпере- ривну участь шляхом бомбардування і об- стрілювання. Також частіше бомбардовано- споруди пристані Тобрук. У летунських- боях зістрілило наше летунство 8 ворожих

літаків в горіючому стані. Дальших 12- стрілило німецьке летунство, яке запали- також 6 літаків на землі.

У завзятих боях цього дня заподі- ворогові важкі втрати в людях, панцир- возах і в матеріалі. Також наші втрати- дошкульні.

На півдні Киренайки мала залоза- Гірле ставила ворожому натискові зав- тий опір. Наше летунство знову атакува- моторизовані англійські колони, які по- ваються в напрямі до оазису. Знову пощ- численні авта, кольони і запалено їх.

Англійські літаки перевели налеті- Тріполіс, Бенгазі і кілька менших місц- стей Лівії, які однак не спричинили- ких жертв, тільки малі шкоди. Над Трі- поліс зістрілив наш ловецький літак- ворожий типу „Бленгайм“.

В Сицилії зістрілила вчора пополу- протилетунська артилерія один ворож- літак типу Ерікен. Пілота взяли в полон.

У східній Африці зіткнувся ворог з- суненими становищами Гондари і атаку- летунством і артилерією наші оборонні- новища, які завзято боронилися. На- нічному фронті Гондари заатаковано- жі групи перед опірною точкою Хер- (Уаляг) і наші відділи розігнали їх.

У ПОДІЛЬСЬКОМУ СЕЛІ

ЮВА, НА ЯКІЙ МОЖНА БУДЕ ПЕВНО І ТРИВАЛО БУДУВАТИ.*)

Львів, у листопаді 1941.

Село в Чортківщині — чисто українське, коли за основу національності брати розговірну мову. По українськи говорить тепер і я, по польськи 2% (емеритоні, двоє чужих залізничників, мажурів-колоністів), по жидівськи коли приглянутись віроімовірно у селі, то відношення трохи інакше: на 2.246 греко-католиків там уже 222 римо-католиків. Мірилом зросту римо-кат. може послужити факт, що пядь тому не було в селі, як загалом, ні „ні одного поляка“ (офіційна статистика виказувала в 1890 р. 28 поляків); у 1911 році, отже двадцять років, шематизм Станиславівської дієцезії виказував уже 68 римо-католиків на тридцять літ пізніше, себто в наші часи має вже доволі поважну римо-католицистську частину, що разом з жидами дає 10% населення. Хоч загал місцевих римо-католиків тут тільки по українськи, то вони під впливом польської агітації останніх двох-трьох десятих років перейшли вже поляками. Щодо жидів, польська дієцезія створила 2—3% населення селі державною прогнанню від нас большевизмом. Зменшилося, бо жидів тепер в селі тільки 1%. Зменшилося тому, що жидівських родин виїхало в липні 1941 до Чорткова або до Бучача, де живе більшість з них. Зміни в духовості села застали ми в роках відсутності у ньому? Який вплив мало 21-місячне панування у нас большевиків на селянську масу? Як відбилося панування на національній свідомості? Треба сказати, що зміни в духовості села були невеликі. „Крак. Вісті“ ч.ч. 263 і 264.

КОСАЧ. БІКОН Хмельницького

Ваша милість, шляхетноуроджений! Живемо в часах, коли багато напригноблених та поневолених рвуться й підносяться з упадку: Нідерланди, Португалія, Неаполь, Богемія, Каталонія успішно, другі ні, але всі з однаковою волею! Час працює для України згадаєте моє слово, милостивий, що за рік, за два, Україна буде вільною республікою, як стали нею Нідерланди. Де пролилася кров за волю, там воля прийде!... Горіле поліно в ватрані тріснуло, іскри роздалися і снопом бризнули по кімнатах. Їх малинового саява спалахнули на місці Laca deserta України. Тасьмин, Кінводи, Жовті Води... Радка про Нідерланди, двічі вже київським інженером, що захоплюється іноді не вмів володіти собою, вразила донна Альфара Гонзалеса, який колись в армії Спінолі й переживав задачі Бреди. Гнів палахкотів його обличчям. Та політичний глузд не дав йому висказати того, що думав. — Польські королі мають клопіт із надпирянськими провінціями, це нам було відомо. Проте не гадаю, що ця степова хижа буде такою вже страшною для Річпосполитої. На все знайдеться спосіб. І не підіванка для мене, що ви, інженере, з такою симпатією говорите про козацьких реформантів. Схизматики вам близькі, хоч і, як зачувати, вписали не одну золоту сторінку в аннали боротьби із козацькою армією, що її переможно зводила Річпосполита... Боплан спаленів. — Я служив королю, я виконував його

вості села, спричинені побуту большевиків на нашій землі, величезні — такі величезні, що їх не легко в одній статті представити. Передусім видно це у небувалому зацікавленні села політичними подіями у світі й у нас, а не тільки подіями на різних боєвих фронтах, що було до деякої міри зрозуміле. Люди цікавляться так сильно всім, що діється близько, далеко й найдалше від нас, що на доповіджений реферат про положення у світі прибуло майже поголовно все населення села, а потім не було кінця всяким запитам, що вказували не тільки на поінформованість багатьох людей навіть у деяких складних міжнародних проблемах, але й на їх політичне вироблення, їх високу політичну зрілість. І ще одне характеристичне явище: коли давніше цікавилися такими справами на селі тільки одиниці, то тепер приходять на реферати і забирають голос у дискусії густо-часто й такі, що ще 2 роки тому не виявляли ніяких подібних зацікавлень, яких колись ніякою силою не можна було затуляти навіть до читальні, не то намовити до прочитання книжки чи до пренумерати газети. А при цьому — що заслуговує на окреме підкреслення — наставлення всіх мешканців українського села різко протибольшевицьке, що вони виявляють на кожному кроці не тільки словами, але й ділами: допомога у праці та в продуктах родинам тих, яких кормителів большевики вивезли, спонтанний культ жертв большевицького терору, що проявляється в сипанні Могили Слави майже по всіх селах, у чому бере населення масову участь і т. д.

Іншими словами: побут большевиків на наших землях викликав не тільки величезне зацікавлення селянства політичними й воєнними подіями, але також небувалий зріст громадянської та національної свідомості. Село жаєде нині друкованого слова, питає за книжкою та рідною газетою

(повітовий тижневик „Тризуб“ із Чорткова розхапують по 100 примірників кожного числа і все ще його нестаче для всіх охочих його купити!), багато молодих людей цікавиться різними курсами, в тому й курсом німецької мови, який у селі вже розпочався, дехто з рухливіших задумує перенестися на працю в характері ремісника чи торговця до повітового міста, а навіть до Львова і т. д. А коли на основі зарядження повітового інспекторату відбувся в перших днях жовтня шкільний плебісцит, то в селі батьки шкільних дітей української народності виконали свій обов'язок на 98%, записавши всі свої діти до української школи. При цьому слід зазначити, що плебісцит відбувся наскрізь справедливо, не так, як за польських часів. При комісії сиділо, крім учителя, по одному представникові від українців та поляків і про якийнебудь натиск не могло бути й мови. В цілому чортківському повіті працює згідно з вислідами шкільного плебісциту 58 шкіл українських та 8 польських.

Факт такого зросту активності і свідомості села треба собі пояснити тим, що большевики своїми мало не щоденними й ославленими „митінгами“, в яких участь принайменше одної особи з кожної селянської хати була примусова, сильно розбурхали село, а що селянська маса дуже швидко пізналася на всіх большевицьких штучках та на їхній демагогії, то в короткому часі зненавиділа всією душею все, що тільки пахло большевицьким духом. У висліді, як реакція на большевицьку „великих слів, велику силу“, за якими не було ніякого змісту, зродилась попри ненависть до них небувала досі активність та свідомість. За большевиків ця активність та свідомість проявлялася різно: село солідарно укривало у себе дезертирів з сов. армії та власних односельчан-партизан, воно солідарно і масово протиставилося деяким вивозам та арештуванням своїх мешканців, у ньому діяла ввесь час законспірована протибольшевицька організація, яка працювала з успіхом навіть серед червоноармійців та службовців українців, що більше: село боронило, зненавидівши больше-

волю, але це не значить, що я поділяв погляди поляків на Україну.

— Святіший Отець іннокент Х, дарма, що козакоукраїнська нація живе в схизмі, також ніколи не похваляв політики Річпосполитої...

Одізався патер Генцель Мокрський, кінчаючи партію.

Олександр Ахиллес, що ввесь час мовчав і прислухувався уважно дискусії зареґотався. Йому спало на думку, що Генцель Мокрський, якого побут тут у Геданумі йому все видавався незасованим та таємничим, якого він знав із якоїсь незбагненої любови до капітана Хмельницького, зміг би, чого доброго, стати на боці козацьких реформантів проти своїх польських одновірців. Творились дивні речі в світі. Кардинали Рішеліє й Мазерен попирали протестантів і едналися із протестантами в Німеччині. Невже й Генцель Мокрський міг би стати колись „сірою еміґрацією“ схизматичської Козакоукраїни?.. Єзуїт, здавалось, по успішній партії, дрімив у фотелі. На продовгастім, розумнім його обличчі грали блиски від вогню. Очі мав закриті. Пальці, по звичці, перебирали чотки. Про що думав, що розважував козацький патер, український брат Ісусового товариства? Уста його тихо шепотіли: *venite, benedicti, patris nostri possidere regnum coelorum...* За вікном лютувала хуртовина.

Щоб привернути давніший затишок у господі, Ахиллес запросив Боплана до шахів.

В одній із світлиць Артусового Двора сиділи Мрозовицький та Усевич. Обличчя Хмельницького самого, серед листів та паперів. Хотів бути самий, в останній час, особливо. Був якийсь причинний, хотів їхати до якоїсь відьми в Марієнвердер, що про неї йому колись жартовливо говорив

Гондіус, або до астролога Герберта цур Мілена в Кеніґсберґу й порадитись зір. Фатум докучав йому. Ця людина не могла зважитись на постанову. Її ввесь світ був замкнений в надії на Володислава. А проте, може таким тільки видавався, бо хіміг збагнути, що таїв у душі. Жив під ком рівноваги, коли ще доля не склалася, йому ані „так“, ані „ні“. Не числив успіхів, але не мав і особливих невдач. Прислухувався, радився, розважував і єдине, що здавалось, було певним: війна, свята війна, що її прагнув, забувши себе самого.

Та Мрозовицький не задля того покинув любий Париж. Там, у старовинній Лютеції, залишив усе. Парижське синє небо, парижські тісні вулички, що круто спинались по горбі, до церкви св. Геневефи, куди ходив щодня, водограй Медіців, де просиджував із Ронсаром у руках цілими годинами, горище кварталу св. Якова — до всього цього звик і не міг би вже ніколи покинути. Підстаростич теребовельський був твердої вдачі. Фортуна так зальотно посміхалась до нього: кінчив студії в Кракові й Павді старанням доброго батька, пробував у королівському дворі, читаючи королеві Ренаті Цецилії Петрарку, але коли зажадали від нього, щоб змінив свій обряд, прадідівську грецьку віру, відмовився і, спалахнувши, багато гірких слів наговорив канцлерові, схопився навіть за шаблю в приваності короля. Відбув за це вежу й мусів покинути Річпосполиту назавжди. І можеб і забув у солодкій Франції, де так легко віддихалось, рідну землю. Слухав у Коллеж де Франс ученнішого з правників і державників Гюґона Гроціуса, писав дисертацію про античних мудреців і другою батьківщиною був йому Париж, куди починали переселюватись із Італії музи. (Далі буде)

жиків, свого священника, якому помагало як тільки могло. Ворожість села до себе відчували й самі більшовики й увесь час почувалися в нашому селі дуже тяжко. Коли ж більшовиків у селі не стало, вони спонтанно виявляють свої почування.

3 ГОЛОСІВ ПРЕСИ

Сьогоднішній Київ

В „Українському Віснику“ з 2. XI. ц. р. ч. 34 появилася довгий опис П. Олійника п. з. „3 рідних земель — Сьогоднішній Київ“. Зміст найсуттєвіших частин цього допису такий:

„За більшовиків Київ був доволі занедбаний. Крім кількох державних установ, будівель-великанів, що їх побудували більшовики, всі інші будинки старі. Між новими більшовицькими будовами і старими домами не має ніякої пропорції. Нові більшовицькі будови-колосьи з брил-каміння говорять про більшовицьку тенденцію придусити людину матерією. Так і відчувається цей тягар каміння й накопичення форм. Нові будови — це резиденція Хрушова, побудована коло колишньої Духовної Семінарії та зруйнованого Михайлівського монастиря. Офіційно називались вони будинком ВКП(б). Другий будинок — це Наркомат України, побудований на початку колишньої Александрівської вулиці. Інші будинки були призначені під установи, або для державних службовців деяких підприємств. Тепер Київ із Золотоверхого став червоним. Усі дахи на церквах і вежі, що раніше були позолочені, більшовики перемалювали на червоно. З найстаршої київської церкви т. зв. Десятинної немає й сліду. Її більшовики висадили в повітря. Тільки каміння з фундаментів вказує на слід, де колись стояла церква. Усі старі пам'ятки Києва в цілковитому занедбанні та в жалюгідному вигляді. Сумно стирчать звалища Золотих Воріт, якими більшовики цілковито не цікавилися. Таксамо багато цінних мальовил по церквах і соборах вони знищили, або позабильовали. З кількох церков порobili музеї, як, наприклад, з Печерської Лаври — Музейне містечко з антирелігійним музеєм, а з Софійського Собору — музей давніх пам'яток. У найкращому вигляді залишився ще Андріївський Собор, що збудований на горі, на якій — як розповідає давня легенда — св. Апостол Андрій Первозваний благословив гори й Дніпро. Бані цього собору зберегли ще давню свою ясну фарбу. Тепер у Андріївському соборі відправляють уже богослуження з масовою участю всього київського населення.

Населення Києва майже на половину зменшилося. Більшовики, втікаючи з міста, позабирали з собою багато закладників, визначних представників науки й свідомих українців. З більшовиками втікали теж жиди та активні члени партії. Евакуація Києва почалася вже в перших днях липня, коли з Києва вивезли далеко на схід академіка К. Студинського і П. Франка, яких забрали, як закладників зі Львова. Крім того вивезли вони дуже багато дітей і молоді. Очевидці розповідають про жахливі сцени, коли шкільну молодь забирали з навчальних будинків прямо з лавок і як діти вискакували через вікна, видирались більшовикам із рук та втікали додому. Розповідають також, як матері із заломленими руками облягали київський двірці і станиці НКВД, намагаючись вирвати від червоних кровопивців своїх дітей. З українських учених вивезено в першу чергу професора академіка Агатангела Кримського, найбільшого орієнталіста й мовознавця Європи. Вивезли також першого ректора українського університету у Львові за більшовиків, проф. Марченка. Пограбували й вивезли цінні пам'ятки культури й мистецтва та дорогі рукописи — перводруки та книги.

У перших днях війни більшовики випустили з тюрми усіх злочинців, а на їхнє місце заарештували всіх активних і свідомих українців. Уже після вступу німецької армії у Київ знайдено безпосередньо за Броварами у віддалі 2 кілометрів від шляху з Києва до Чернігова, в околицях озера Рибне, кілька великих свіжозасипаних насипів. По розкопанні знайшли в глибині півметра страшно спотворені, людські

тіла. Дальші розкопи на терені 15.000 квадратних метрів довели до того ж самого жаху проймаючого вислід. Була це масова могила. Це ствердив і керівник будинку, що мешкав недалеко від табору комсомолу. Він заявив, що в останні дні більшовицького терору приїжджало на те місце багато вантажних авт НКВД, які привозили тіла замордованих. Таким чином є це великі братні могили помордованих українців, київських в'язнів. Те саме стверджує і Андрій Доників-Шикерик, що сидів у київських в'язницях і якому в'язні розказували про всі звірства та який майже чудом спасся від смерті. Тепер Андрій Шикерик завідує відділом пропаганди при київській міській управі.

Населення по-малу приходить до себе. Бачимо щораз спокійніші обличчя громадян і зрівноважений рух на вулицях. Убого вдягнене, голодне, виснажене населення тільки тепер відчуває, що може спокійно ходити по вулицях міста, розмовляти зі своїми знайомими та висказувати свої думки й почування. Зникає страх перед переслідуваннями, що були невідлучними товаришами і зморою підчас більшовицького терору. Як відомо, усі міста в Україні були за більшовицького режиму сильно заждидівлені й замосковшені. Часті чистки, арешти, переселювання і ліквідації українців усували з міст і той український елемент, який покищо існував. На їхнє місце масово приходили жиди й москалі. Фаворизування російської мови й російського населення спричинило те, що по містах говорять т. зв. советським жаргоном, мішаниною російської мови й українських слів із російською вимовою. В Києві ви почуєте і тепер на вулицях російську мову, але українці знову вертаються до своєї рідної мови, за яку вже їх не переслідують.

Повільно, але вперто наладується в Києві нове життя. Осередком усього культурно-національного й економічного життя є міська управа з проф. Оглобліним на чолі й заступником голови міської управи проф. Багазієм, що водночас є і діловим керманічем. Міська управа не тільки наладує і кермує життям самого Києва, але й виробляє плани й реалізує відбудову всього культурного, просвітнього й економічного життя всіх областей України. В перших днях після визволення Києва міська управа урядувала на Хрещатику. Коли ж будинок міської управи вилетів у повітря, вона перенеслась з усіма своїми відділами на Поділ при вул. Полтавській напроти Покровського монастиря. Дня 10. жовтня 1941 р. міська управа перенеслась із своїми органами до будинку на розі вул. Володимирівської і Бульвару Шевченка. Щоб легше було наладити життя в місті, міська управа створила т. зв. обласні районні управи, що є зараз підвідділами головної управи.

В дні 1. жовтня відбулося перше пленарне засідання міської управи, на якому були присутні всі референти міської управи та голови всіх районних управ міста Києва. Засідання відкрив проф. Оглоблін, а нарадами проводив проф. Багазій. На засіданні зреасумовано дотеперішні досягнення праці й намічено шляхи на майбутнє. Головною проблемою побіч культурних справ, є господарське питання. На думку маєтись широке розгортання приватної ініціативи та власності і створення великих кооперативних підприємств, які мали б зосередити в собі всі торговельні й економічні підприємства. Тепер у цілій повні показався трагізм так званої більшовицької господарки. Більшовики за одним махом знищили всі припаси товарів, усі припаси харчевих продуктів, які спалили, або втопили в Дніпрі. Тому населення немає і найпримітивніших, першої потреби річей. Якщо б не приватна ініціатива і можливість кооперативного розвитку підприємств, тоді було б дуже важко. Міська Управа життя в місті вже майже наладнала. При допомозі німецької влади пу-

щено в рух електрику, водогін, вагони трамваїв.

Відділ освіти при Міській Управі вже плано розбудови шкільництва, який діє на три головні групи: загальношкільські, що до них мають вчителів 7—14, та середні — класичні й реальні або фахові школи та високі школи. Проектується 70 загальних шкіл, 83 урухомлення університету із усіма факультетами. Проектується при університеті відкриття українського факультету для всіх учителів.

Велику працю проводить при Міській Управі відділ пропаганди, якому підлягають справи, зв'язані з мистецтвом, культурними виданнями, завідування кіноапаратним і радіовим репертуаром. Розпочав свої виступи український кермою відомого режисера Кавалерісті устатковані вуличні голосники, що день подають звідомлення та музикальні концерти з малої радіо-виступного командування. (Велику київську цію більшовики знищили). Місцеві факультети німецьких військових чинів навчають вже київську радіо-виступного командування.

При відділі пропаганди заснували Українських Письменників. Спілка видає свого журналу „Культура“ літературно-публіцистичних творів. Головою українського видавництва при міській управі є Федір Гайовий. Видають уже — серію листівок мужів української історії, настінні тризуби та брошури українського характеру.

У київській міській управі зареєстровано понад 30 науково-дослідних закладів, які розробили та подали до управи проєкти. Організаційний період вже закінчується, незабаром мають працювати такі дослідні інститути: автомобільного транспорту, деревини, шляхів, лабораторія будівельних матеріалів та інших. Почала вже працювати поліклініка та лікарня Українського Хреста (Володимирська вул. 45). Крім цього працюють вже інші лікарні й клініки.

Уже в перших днях після звільнення організовано в місті українську поліційну команду п. Захвалінського. При Обласній Управі української поліції створено оркестру під орудою капелюка П. Гайового.

На третій день після звільнення столиці України почав виходити в Києві український щоденник „Українське Слово“. Перше число набрано ручним складом, що покладалося на кошту 500 примірників, які по середньому поширювано ручним переписуванням, бо більшовики у всіх друкарнях знищили або пошкодили друкарські машини. Після виходу першого числа газети вибухати міни й ціла середньовічна друкарня „Українського Слова“ вилетіла в повітря, що не було готової друкарні, кілька днів кувався часопис у Житомирі. При допомозі військових спеціалістів, а передовсім Гекля відремонтовано був друкарню „Української Правди“ і наладно редакцію. Початком жовтня редакцію „Українського Слова“ перенесено до будинку був. редакції „Совітської України“ при вул. Бульварно-Кудрявській число 24. Відповідним редактором є Іван Рогач. Часопис виходить тимчасово в накладі 40—50 тисяч примірників. 19 жовтня ц. р. вийшов при часописі літературний додаток „Література й Мистецтво“ на 4.ох сторінках друку. Часопис виходить не тільки столицю України Київ, але й в інших містах України. Щоденно приходять до редакції старі українські діячі й професори, навіязується традиційна зв'язь між членами редакції з визвольних змагань і молодим поколінням визволеної України.

Переводяться вступні праці над закладання Пресового Бюро, якого завданням була б сова обслуга цілої України та закордонних українських як і чужинських часописів.

ВІНКИ

КАЛЕНДАР

П'ятниця — Філіппа ап.
Суббота — Мч. Гурія

**СЬОГОДНІШНОГО ЧИСЛА ДОЛУ-
О ЧЕКИ НА ВИСИЛКУ ПЕРЕДПЛА-
МІСЯЦЬ ГРУДЕНЬ І НА ЕВЕН. ЗА-
ОСТИ.**

ОВІДОМЛЯЄМО ВСІХ ЗАМОВЛЯЮЧИХ У
НИЖКИ, що покищо до ГАЛИЧИНИ не
книжок висилати, бо пачок до Галичини
ще не приймає. Усі такі замовлення про-
прямовувати на адресу: „КНИГОТОРГ”,
вул. Чарнецького ч. 12.

„Українське Видавництво”.

ОВІДОМЛЯЄМО ВСІХ П. Т. УЧИТЕЛІВ,
енників ні програм навчання на складі не
тому просимо їх у нас не замовляти.

„Українське Видавництво”.

КІЛЬНІ ДЕННИКИ є на складі в Україн-
Центральному Комітеті, Краків, Зелена
уди слід спрямовувати замовлення. Ціна
Висилається тільки за попереднім наді-
грошей, або за післяплатою. — Фінан-
відділ УЦК.

Найновіші видання

ІСЬКОГО ВИДАВНИЦТВА В КРАКОВІ:

Бранко: Без праці, казка	ціна 2.50 зол.
Панські жарти, поема з о- дних часів панщини	3.00 „
Тарнович: 3 кігтів сатани	2.50 „
Лепкий: Казка мого життя (режани)	6.— „
Ковальський: За сестрою	2.50 „
Кларнет — Антологія у- їнської символістичної поезії 10-тих років	8.— „
ШКІЛЬНІ ПІДРУЧНИКИ:	
Таблиці логаритмів і ча- на величин із обсягу матема- тики, фізики, хемії й астрономії	5.— „
Український кишень. словник	5.50 „

Висилаємо за попереднім надісланням
або за післяплатою (в Г. Губернаторстві).
Порто на кожну книжку по 80 гр.

УКРАЇНСЬКЕ ВИДАВНИЦТВО

Краків, Райхсштрассе 34.

ПАПА вдруге дозволив пересунути „пастир-
воєнних просторах на пополудне 24. груд-
ним чаном вірні матимуть нагоду вернутися
затемненням додому.

ЕСПАНСЬКІ католицькі єпископи вислали
ідникові католицької єпископської конфе-
римасові Бертрамові в Бреслав телеграму
юкою за жертви в церковних предметах куль-
турари для єспанських католицьких церков.
а обіймала разом 29.880 кг. металевих пред-
численні богослужбні ризи й артистично
предмети уладження.

В НЕДУЗІ мадярського регента М. Гортія
ло ніяких тривожних проявів — так гово-
в суботньому ранішньому урядовому бю-
Загальний стан і апетит хворого задо-

Зміцнення англійських сил в Сієрра Леоне тривожить Португалію

ШТОКГОЛЬМ. — Як пише одне звідом-
лення з Лізабону, — говорять тут про де-
яке зміцнення англійців в Сієрра Леоне на
західному побережжі Африки. На підста-
ві вісток з португальської Гінеї, приїхало
з пристані Фрестави 6 дальших воєнних
кораблів, дальших 20 бомбовиків, як також
залога летовищ. В найближчих днях треба

сподіватися дальших військових транспор-
тів. Сієрра Леоне відділена від португаль-
ської Гінеї тільки французькою Гінеєю,
підчас коли на півночі граничить з порту-
гальською Гінеєю британська Гамбія. Та-
кож до Батгерст прибули в останньому часі
англійські резерви, що викликало в Порту-
галії деяку нервозність!

„Нічі-Нічі“ дивиться скептично на японсько-амер. переговори

ТОКІО. — Нью-Йоркський представник
часопису „Нічі-Нічі”, Такада, який поїхав
як спеціальний кореспондент до Вошинг-
тону на час переговорів думає, що перего-
вори між Японією і Злученими Державами

зустрінули труднощі. Уряд Злучених Дер-
жав Америки не бачить змоги корисного
закінчення, або кснечності далі вести роз-
мови, так казав Такада в суботу, як довго
японці обстоюють три точки Тою.

Як Такада далі думає, у Вошингтоні по-
ділені погляди на розмови Гола з послами
Австралії і Голяндії. По думці одних кругів
північно-американський державний секре-
тар тільки хотів повідомити чужих дипльо-
матів про погляди Японії, інші знова ду-
мають, що Гол обговорив всі можливості
на випадок невдачі японсько-американсь-
ких переговорів.

АНГЛІЙСЬКА „НОН-СТОП-ОФЕНЗИВА” ПРИНОСИТЬ ТІЛЬКИ ВАЖКІ ВТРАТИ.

БЕРЛІН. — Від 22 червня до 22 листо-
пада англійці втратили 1792 літаків. З по-
чатком війни на сході, що 22. листопада
минає їй п'ять місяців, англійці проголоси-
ли в цілому світі, що своїм летунством во-
ни допоможуть большевикам. Вони хотіли
своєю т. зв. „нон-стоп-офензивою” підір-
вати німецьке господарство, а разом з тим
і німецьку воєнну промисловість, або при-
мусити німецькі збройні сили кинути на
захід таке сильне летунство, щоби в цей
спосіб відтягнути східний фронт. Вислід
тієї п'ятимісячної діяльності англійців ви-
являється передовсім в тому, що англійська
„нон-стоп-офензива” спричинила самим
англійцям важкі втрати. Від 22 червня до
20 листопада англійці втратили 1792 літа-
ків у Каналі, на окупованих теренах на За-
ході, при налетах на Норверію та підчас
85-ох налетів на Німеччину і північну А-
фрику.

Самі налети на Німеччину — з військо-
вого боку — були без наслідків, бо вони
поціляли промислові об'єкти так дуже рід-
ко і в так малих розмірах, що при
тому ще більше виявилася їх безглуздість.
Тому британську „Нон-стоп-офензиву” наз-
вали також „нонсенс” офензивою. Ця наз-
ва є також осудженням англійської „допо-
моги”, котру англійці з великим галасом
приобіцяли своїм большевицьким союзни-
кам.

— СЛОВАЦЬКИЙ парламент прийняв на сво-
йому засіданні проекти законів про вексле і че-
кове право, що обов'язують від 1. жовтня 1941 або
від 1. липня 1942 р. Тими законами Словаччина
зрівняла своє вексле та чекове право з міжна-
родніми постановами. В засіданні брали участь
міністер справедливості д-р Фріц та міністер ко-
мунікації Стано.

КОРОТКІ ВІСТКИ

* Генерал летунів Гельмут Вільберг став жер-
твою нещасливого випадку 20. XI. 1941 підчас
службового лету внаслідок летунської катастро-
фи. В його особі згинув один із найстарших ле-
тунських старшин німецьких збройних сил ле-
тунської смертю.

* Літвінов образився недавню нечемною бри-
тійською поведінкою на летовищі в Тегерані і
внаслідок цього покинув намір відвідати також
і Лондон у дорозі до Вашингтону. Замість цього
мав він тепер рішити їхати через Індії і Пацифік
просто до Злучених Держав Америки. Як відо-
мо, відмовлено Літвінову недавно місця в бри-
тійському літаку, яким він хотів летіти до Каїро.

* Із засідання адміністративної ради Мадага-
скар генеральний губернатор вислав маршалові
Петенові письмо з заявою вірності. В ньому за-
значив він, що Мадагаскар стоїть беззапастежно
за політикою маршала.

* Новий аргентинський посол при Ватикані,
Йосеф Л'юбет, передав Папі свої посольські гра-
моти.

* Румунське народне голосування над діяль-
ністю уряду маршала Антонеску дало в урядово
поданому кінцевому обчисленні — як остаточний
вислід — 3.446.889 голосів „так” і 68 голосів „ні”.

* 40 англійських воєнних кораблів є тепер у
направі в пристанях Злучених Держав, як це
видно з одного повідомлення департаменту во-

ДЛЯ КОЖНОГО,
МАЛОГО ЧИ СТАРШОГО!

Лев, що цар є над звірями,
Лист за листом з печатками
Розсилає на весь світ:
„Всім нагода знаменита! —
Вийшов славний „Лис Микита”,
Тож якстій його купіть!!”

ІВАНА ФРАНКА

„Лис Микита”

безсмертний твір, що вічно живий,
скарб українського гумору.

Книжка видана дуже дбайливо, на гарному
папері, дуже гарно ілюстрована, 103 ілюстра-
цій у тексті, в тім 12 цілосторінкових на крей-
дному папері. Ілюстрації роботи арт.-мал. Е.
Козака. — 168 сторін, формат 18х24 см.

Ціна: оправлена в півполотно 10 зол.,
з пересилкою 10.60 зол., — оправлена
в картон 7 зол. з пересилкою 7.60 зол.

Висилаємо за готівку або за післяплатою.

До Галичини книжок не можемо висилати,
бо пачок до Галичини ще пошта не прий-
має. Замовлення просимо спрямовувати на
адресу: КНИГОТОРГ — ЛЬВІВ, вул. Чар-
цького 12.

„УКРАЇНСЬКЕ ВИДАВНИЦТВО”
Краків, Райхсштрассе 34.

ЗПИСАННЯ КОНКУРСУ

СІЛЬСЬКО-ГОСПОДАРСЬКИХ ФАХОВИХ
ТЕЛЬСЬКИХ СИЛ пошукують до навчання
країнських і польських сільсько-господар-
ських і фахових школах для хлопців.
Вічі фахові сили, що можуть вказати відпо-
відні (фахова середня школа, рілльничий
рілльнич висока школа) і практичне сіль-
сько-господарське формування, як і такі кан-
ти, що мають задовільне загальне образу-
вання (учителі всенародних шкіл) і сільсько-го-
сподарську фахову практику, можуть негайно
прохання до Головного Відділу Знання і
ання в Уряді Генерал-Губернаторства, Кра-
Краків) 20, Авсенрінг 40.

КУРСИ ДЛЯ ФАХОВИХ УЧИТЕЛІВ У
СЬКО-ГОСПОДАРСЬКИХ ШКОЛАХ.

Для дообрання фахових учителів у сіль-
сько-господарських школах задумує Головний
л Знання і Навчання в Уряді Генерал-Гу-
баторства перевести оці курси для чоловічих
датів (українців і поляків):

П'ятимісячний педагогічний курс для аб-
ентів давних рілльничих середніх шкіл (те-
хніборобських шкіл — Ляндбавшулен), як
огочасних сільсько-господарських високих
Кандидати мають вказати бодай дворічну
сько-господарську практику.

Шоститижневий фаховий курс для учите-
всенародних шкіл, що мають відповідну фа-
практику (найменше дворічну) і які хотять
завуватись на фахових учителів.

рохання з життєписом, написаним у німець-
овій, треба слати до Головного Відділу Знан-
Навчання в Уряді Генерал-Губернаторства,
(Краків) 20, Авсенрінг 40. 2020 1-2

сної маринарки. До Бостону прибули саме два
англійські кораблі-нищильники „Рамзей” і „Дар-
вел”. Корвета „Айбрайт” поїхала до м. Черлесто-
ну в південній Каролайні.

* 3 Москви повідомляють: Приготування до
протиетунської оборони у Владивостоці в пов-
ному ході. Таку вістку подало московське радіо.

* 3 нагоди інавгураційного засідання новови-
браної міської ради Дакару, що відбулося в п'ят-
ницю, вислала вона телеграму до голови фран-
цузької держави, маршала Петена, в якій висло-
вила ще раз своє співчуття з приводу смерті ген.
Енсенжера і перенесення в стан спочинку ген.
Бейгана та свою беззапастежну лояльність су-
проти уряду Віші.

* 3 Батавії повідомляють про зміну міністрів
нідерландсько-індійського уряду. Дотеперішній
колоніальний міністер Вельтер уступив і пере-
дав свій уряд шефові відділу господарських
справ, Губертів ван Мукові. Одночасно відійшов
міністер торгівлі і корабельної плавби ван Сті-
енсберг і заступив його Герстенс, шеф нідер-
ландсько-індійської партії.

* Новим шведським послом при іранському
уряді буде дотеперішній легатійний радник у по-
сольстві, Пузет. Про те, що він обійме становище
в Тегерані, щоденник „Стокгольме Тіднінген”
довідався мин. п'ятниці зі шведського міністерства
закордонних справ. Дотеперішній шведський по-
сол Гугон ван Гайденстам у найближчих днях
покидає Тегеран.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ

ПЕРЕМИШЛЬ.

Для 23. ц. м. жіноцтво обох частин Перемишля зібралося незвичайно численно в Народному Домі і на святкових зборах вирішило зєднатися для спільної праці.

Збори відкрила голова із Засядання п. Гоцька та попросила на передсідницю зборів п. проф. Гривнакову.

Складено звіт із діяльності обох товариств. Діяльність цих обох товариств доволі різнилася, бо товариство із Засядання вело працю спокійну: вистави, концерти, сходини, чайні вечори, а товариство Перемишля-міста полагоджувало всі потреби, які несли за собою воєнні вимоги: зайнялося братами-принципами, освідомлювало їх під національним та релігійним оглядом, старалося навертати їх та їхні діти (християли, підбирали кумів), давали підмоги чи то грішми, чи стараючись улегшити їм поворот додому. Брак харчів та переїзд виселенців із заходу, дало спонуку до влаштування харчівні та свого рода захисту для переїзджаних. Переїзд звільнених українських полонених дав працю при кухні, організації харчової підмоги та санітарної опіки.

Щоб притягнути селянок до співпраці, влаштовано санітарні курси для сільських дівчат і вжито їх для допомоги при недужих. Тисячі жертв червоного терору домагалися того, щоби рятувати їх, щоби ставити пам'ятники на полях. Дітисироти треба було примістити в садках, піклувати їх, опікуватися ними. Зайнялося і доростом-молодю, познайомлювано їх з історією рідного краю та німецькою мовою, ведено для них курси народних танків.

Ось ділянки, в яких працювало жіноцтво Перемишля-міста.

Після відчитання звітів вивязалася ширша дискусія, після чого делегатка УЦК з Кракова п. Палів пояснивала цілу структуру теперішньої праці при комітетах і його секціях. Підносила і найпекучішу справу: допомоги полоненим.

Вибрано нову управу під головуванням п. проф. Гривнакової, досвідної робітнички на народньому полі.

Я. М.

ВАРШАВА.

Акція для полонених наших братів з більшовицької армії, що огорнула широкі наші простори — не перейшла мимоходом і Варшави. Справа ця знайшла на варшавському ґрунті глибоке розуміння, а тим самим штовхнула людей доброї волі до діяння, бо слова без діл — мертві.

Утворилася тут окрема секція для полонених, а з неї вийшла секція імпрезова, яка поставила собі за ціль перевести якнайдалше справу допомоги нещасним нашим братам. Секція ця з Українським Національним Хором під дир. В. Божики накреслила собі широкую програму, ціллю якої є получити приємне з пожиточним, а тим самим доказати, що справа полонених українців лежить їй глибоко на серці.

І так імпрезова секція виступила до праці, починаючи її 16. ц. м. Вечором Національної Пісні, який пройшов із повним успіхом духовим та матеріальним. Вечір приніс 769 зол. для полонених.

Та найбільш удатний під оглядом виконання вечір пройшов саме в неділю 23. ц. м. Атракцією вечора був виступ поета Євг. Маланюка з його рефератом п. з. „Живий Шевченко“. Реферат радше мав би називатись „Незнаний Шевченко“. Треба знати нашим читачам, що відомий поет Маланюк має зовсім інші погляди на особу Шевченка, як деякі наші вчені. Погляди дуже цікаві, наскрізь оригінальні, що дозволяють нам глядіти на нашого безсмертного Генія зовсім іншими очима, як ми досі на нього гляділи. Євген Маланюк показує

Різниця між Японією і Америкою

Токійська газета переводить порівняння. ТОКІО. — Японський щоденник „Нічі-Нічі“ переводить у своїй сьогоднішній передовій статті влучне порівняння між поведінкою Конгресу Злучених Держав Північної Америки і японського парламенту. Національній суцільності і однодушності японського народу протиставить внутрішній роздор і брак спільноти Америки, що ясно виявилось у вислідах голосування

Конгресу. Рузвельт в ніякому випадку не сподівався такого суцільного японського парламенту. Різниця поміж тим останнім, а американським конгресом проявляється цілком просто в тому, що Японія бореться за своє існування, підчас коли, Злучені Держави Північної Америки живуть виключно агресивними і жадібними забаганками опанувати цілий світ.

—О—

Скупчення сильних нім. лет. ескадр в півн. Африці

БЕРЛІН. — На північно-африканському полі бою кинуло німецьке летунство дня 20. 11. сильні ескадри бойових, спадних, ловецьких літаків, як також знищувальників проти ворожих військ, маршових колон та повзів. Горючі вози та експлодуючі табори з амуніцією позначували дорогу ні-

мецьких літаків понад ворожими колонами. Боеві літаки бомбардували британські шляхи постачання і успішно обкидали двірці в Марса-Матрук запальними і розривними бомбами. В летунських боях зістрілено два ворожі бомбовики і два ловецькі літаки.

Один з найуспішніших налетів на Мальту

РИМ. — Про атаку італійських бомбовиків на військові об'єкти острову Мальти додатково подають, що тут мова про один з найсильніших і найуспішніших налетів останнього часу. В безперервних хвилях атакували італійські бомбовики морську базу Ля Валетта і поцілили багатьма тонами бомб кораблі, які були в пристані, корабельні варстати, арсенал, магазини та інші пристаневі споруди, в яких спричинено важкі шкоди і великі пожежі. Заграву

великих пожеж було видно до південного побережжя Сицилії.

На світанку італійські ловецькі апарати перевели смілий та успішний налет на одне летовище на острові, де запалено кілька ворожих літаків, які були відставлені. В летунському бою ловецькі апарати зістрілили два англійські літаки, а далші поцілені вогнем скорострілів, припинили бій. Всі італійські ловецькі апарати і бомбовики вернулися до своїх баз.

„Головний тягар війни паде виключно на Сов. Союз“

АНКАРА. — „Головний тягар війни паде виключно на плечі Совітського Союзу. Всі заходи, які поробила Англія і Злучені Держави, гідні признання, але дотепер вони не вистарчають“. Тими словами повторяє московська „Правда“ свої міркування зперед кількох днів і зазначає ще раз, що

совітська влада зовсім не вдоволена з акції допомоги, обіцяної їм англійцями і Злученими Державами. В дальшій частині статті часопис закликає совітські чинники, щоби вони супроти матеріальної переваги противника напружили всі сили, якими розпоряджає Совітський Союз.

нам Шевченка — аристократа духа, європейця в повному того слова значінні, Шевченка — пана у фраку, на який наш бейлі тратив немало грошей. А що ми бачимо його у шапці — це тільки була така мода, й у часах Шевченка вся інтелігенція в Петербурзі носила шапки. Шевченко — це не якась мізерно-нещасна людина, це людина повнорадїсна, революціонер. Від молодих літ до своєї смерті, бо ж вмираючи має заледве 47 літ життя, Шевченко променів життям. Та ж Шевченко — це людина-співак, людина, що сіяла дотепами — жив і творив нове життя. Є. Маланюк прочитав три вірші Т. Шевченка: „Доля — муза — слава“, що викликали бурю оплесків. І не диво. Ми довідалися про речі, про які ніколи не чули. Ми пізнали Шевченка, яким його не знали.

Цілий вечір пройшов під тим великим вражінням, що його полишив „Незнаний Шевченко“. При столиках йшла опісля жива дискусія. Та треба було бути й чути цей реферат, бо словами його в дописі годі передати.

Надзвичайно милий та вдатний був виступ соліста Мих. Ольхового. Пісні „Ой, чого ж ти поchorніло“, „Ой, Дніпре, мій Дніпре“ та „Зацвіла в долині червона калина“ якимсь співом їх інакше М. Ольховий, як звичайно. Там було все. Це дуже вдатний виступ нашого артиста і він залишиться надовго в серці прихвних. Виступу Українського Національного Хору хіба не треба хвалити. Ми з цим хором зжились, збратались, бо він такий близький-рідний і все пригадує нам про нашу невмирущу пісню. Диригент Вол. Божик ні на мент не покидає своєї праці й то відповідальної праці.

Працює над хором і собою. УНХ проспівав тим разом „Сонце заходить“, „Садок вишневий“ та улюблені наші народні пісні.

Наступні вечори мають бути присвячені Іванові Франкові, Богданові Лепкому, Пант. Кулішеву. Чергову програму подамо другим разом.

*

В неділю 23. ц. м. в правосл. соборі на Празі Владика Палладій відправив по Службі Божій у сослуженні українського духовенства панахиду за світлою душою бл. п. Лесі Петлюри, доньки Головного Отамана Симона Петлюри. Перед панахидою Владика Палладій виголосив відповідну проповідь про многострадальне життя Лесі Петлюри.

п-я-к.

Дрібні оголошення

Шукаю брата Івана Бориса з Перемишля. — Всі українські часописи прошу це передрукувати. — Борис Теодор, Ярослав, Головна 8. 2852 13-24

До солідної німецької родини пошукується служницю, безоглядно чесну й чисту, яка бодай дещо розуміла би по-німецьки. Зголошення: Краків, вул. Гертруди 18, мешкання 5. 2924 3-4

Купимо особове і 2—3 тонове тягарове авто в добром у стані. Зголошення „Українське Видавництво“, Краків, Райхштрассе 34. 2917 3-3

Домашню помічницю, яка зміє частинно варити і дещо по-німецьки, прийме німецька родина. — Вонсовича 14, мешк. 8. 2926 2-2

ЦІНА ОГОЛОШЕНЬ: Ціла сторінка 600 зол., пів сторінки 320 зол., 1/4 сторінки 180 зол., 1/8 сторінки 150 зол., 1/16 сторінки 80 зол.
МЕНШІ ОГОЛОШЕННЯ: 1 міліметр ширини і шпальти (або його місце) 1 зол. — В тексті 100% дорожче, на першій сторінці 200% дорожче.
ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ: 30 сотиків за слово, найменше 3 зол. Для шукаючих праці 15 сот. за слово. Матримоніальні по 50 сот. за слово.
КНИЖКИ: Всі книжки нашого видавництва продають книгарні й адміністрація видавництва. Хто хоче замовити книжки просто на свою адресу — повинен наперед прислати належитість і на пересилку, а тоді вишлемо бажані книжки.

ПЕРЕДПЛАТА „Кр. В.“: Передплату треба висилати згори. Передплата однакова в краю й закордоном. Часопису на кредит не можемо вислати. При зміні адреси треба все подавати попередню адресу.

ВИСИЛКА ГРОШЕЙ: Гроші на передплату з Генерального Губернаторства треба посылати переказами або чеками нашого видавництва Sch A Warschau Nr. 3812. З Німеччини чеками нашого видавництва на Postscheckkonto Berlin № 68685.

З Протекторату: чеками „Українського Видавництва“ Postsparkasse Prag 78.513. — Із Словаччини чеками Tatra banka, filialka v Bratislave, Bratislava, № 5015 на р-к Ukrainake Nakladatelstvo v Krakove. — Курс 1 нім. марки 2 зол., 1 чеської кор. 0.20 зол., 1 словацької кор. 0.20 зол. При висилці грошей все треба подати на що призначені гроші. Звертаємо увагу: подавати чітку і докладну адресу.

За Редакцію відповідає начальний редактор М. Хомяк у Кракові. Видве „Українське Видавництво“, Краків, вул. Райхштрассе 34, II. Тел. 102-79.

Verantwortlich für den Gesamtinhalt und Anzeigenteil: Hauptschriftleiter M. Chomiak, Krakau. Verlag: „Ukrainischer Verlag“ G. m. b. H. Krakau, Reichstrasse 34. Fernsprecher 102-79. — Druck: „Neue Zeitungsdruckerei“, Kommissarische Verwaltung, Krakau, Orzeszkowagasse 7, Fernsprecher 102-79.